

همیشه‌اری

صفحه
آخر

بلبلی خون دلی خورد و گلی حاصل کرد
باد غیرت به صدش خار پریشان دل کرد

حافظ

توزیع و اشتراک:

موسسه نشر گستر امروزین
تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰

مهمشهری: www.hamshahrionline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

چاپ: مهرشهری
تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

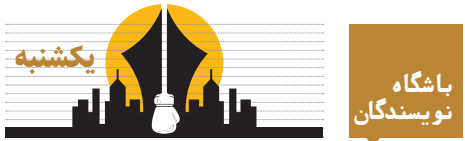
دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (ع.ج)، کوچه شهید سید کمال فریضی، شماره ۱۶
کدپستی: ۹۵۹۵۶-۱۹۶۶۶
تلفن: ۲۲۰۲۳۰۰۰، ۲۲۰۲۳۰۰۰۰
شماره: ۴۰۶۴۰۶۰۶

■ حضرت امیر المؤمنین علی:

زبان فقر و نداری، ستودته‌از سرمستی ثروت
است.

■ اذان ظهر: ۱۳:۰۴ ■ غروب آفتاب: ۲۰:۲۱
■ اذان مغرب: ۲۰:۴۲ ■ نیمه‌شب شمسی: ۰۰:۱۱
■ اذان صبح: ۴:۰۲ ■ طلوع آفتاب: ۵:۴۸

■ صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
■ مدیرمسئول: عبدال... گنجی
■ سردبیر: دانیال معمار

باشگاه
نویسندگان

در روزگار انتقام‌های اشتباه

سید جواد رسولی
کارشناس رسانه

در جایی از زمان ۱۹۸۴ نوشته جورج اورول که تصویری تاریک و ویران شهری (در مقابل آرمان شهری) از آینده انسانی ارائه می‌دهد، صحبت از پدیده‌ای می‌شود با عنوان «دو دقیقه تنفر» که این پدیده در واقع ایبیتی جمعی است که در آن افراد در مقابل صفحه بزرگ نمایشی قرار می‌گیرند که در آن به‌مدت ۲ دقیقه تصاویری پخش می‌شود و همه ملزم هستند نسبت به آن تصاویر ابراز نفرت کنند. فحاشی و فریاد و عصبیت کاملاً آزاد است و در طول این زمان محدودیتی در ابراز انزجار و نفرت ورزی وجود ندارد. این مراسم جمعی اگر چه مثل بسیاری از دیگر رفتارهای توصیف شده در جهان این زمان اجباری است، اما اورول در توصیف آن از زبان شخصیت اول داستان این گونه می‌نویسد: «مسلطه وحشتناک درباره دو دقیقه نفرت این نبود که مردم مجبور بودند به‌عنوان عضوی از آن عمل کنند و به تقلیدش بپردازند، بلکه این بود که هرهیز از آن غیرممکن بود. نوعی وجد خوفناکی برآمده از هراس و انتقام، میل به کشتن، شکنجه کردن، به‌منظر می‌آمد همچون جریان برق در بین مردم جاری است.»

تصور می‌کنم چنین فضایی امروز برای ما که کاربران شبکه‌های اجتماعی هستیم بسیار آشناست. رفتار جمعی خشونت بار و پرتاب کلمات پر از کینه و نفرت به دیگری امروز بخشی از روزمره کاربران توئیتر و اینستاگرام و دیگر پلتفرم‌های اجتماعی را شکل می‌دهد. انگار که هر روز، قرعه به نام فردی، نهادی، گروهی، یا حتی رفتاری اصابت می‌کند و بعد سبیل فحاشی و نفرت پراکنی و تخریب به راه می‌افتد. گاهی دلیل این هجوم بی‌امان، تصمیم یک دولتمرد یا اظهارنظر یک فرد سیاسی است. گاهی هم قرعه به اسم یک شهروند عادی و بی‌آزار می‌آید که صرفاً از سر ناگامی کلمه‌ای یا جمله‌ای را در زمان نامناسب نوشته است. هجوم سلحشوران مجازی با سلاح توهمین، تحقیر و ناسزا و انواع خشونت کلامی و تهدید آغاز می‌شود و گاهی چند روز ادامه پیدا می‌کند.

چیزی که هر بار موقع دیدن چنین حمله‌هایی توهم را جلب می‌کند، همان چیزی است که در توصیف اورول از مراسم «دو دقیقه تنفر» می‌بینیم، وجد خوفناک یک جمعیت از میل به انتقام و شکنجه و آزار دادن دیگری. میلی که به سرعت تکثیر می‌شود، از کاربری به کاربر دیگر سرایت می‌کند و انگار که انجام دادن آن لذتی به آدم‌ها می‌بخشد. نوعی تان منکر این شد که جامعه ایرانی زیر فشارهای داخلی و خارجی کم سابقه‌ای زندگی می‌کند و این شرایط می‌تواند هر کس را به سرعت عصبی و برآشفته کند. این نکته هم وجود دارد که گاهی باید با سخنان نادرست، مواضع مخرب و تحلیل‌های پر خط مقابله کرد. اما آنچه در روزمره فضای کاربران شبکه‌های اجتماعی فراموشی‌زبان می‌بینیم، مراسم دو دقیقه تنفری است که زمان آن کش آمده و مدام طولانی‌تر می‌شود. انبوه کاربران عصبی و برآشفته بر دیگری می‌زبانند و نفرت می‌ورزند و افراد دیگری نیز به سرعت به این مراسم اضافه می‌شوند. بدون آنکه کسی توجه کند نتیجه چنین رفتاری، تنها از بین رفتن امکان گفت‌وگو و ایجاد شکاف‌های عمیق میان آدم‌هاست. شکاف‌هایی که وقتی ایجاد می‌شوند، دیگر به این راحتی نمی‌شود آنها را پر کرد. دفعه دیگر که خودمان را در میان جمعیت گمگینی یافتیم که در حال حمله و هجوم به فرد دیگری است، یاد مراسم دو دقیقه تنفر بیفتیم. کمی از وضعیت وجدناک و ترسناک حمله دور شویم و خودمان را فاصله تماشا کنیم و از خودمان بپرسیم، پرتاب این کلمات نفرت انگیز به جز لذت تماشا از فرد اغلب اشتباه، آیا به چیز دیگری هم کمک می‌کند؟

مجازات بی‌واکسنی در راه است

فاطمه عباسی
روزنامه‌نگار

■ با اینکه دیگر ژل‌های ضدعفونی‌کننده و ماسک و الکل جای ثابتی برای خود در خانه‌ها پیدا کرده‌اند، اما این روزها خبرهای خوبی از فروکش کردن کرونا در کشور شنیده می‌شود. قرنطینه مدتی است برداشته شده و محدودیت‌ها کم‌رنگ شده است و همه این اتفاقات خوب به‌خاطر تأثیرات واکسن کروناست.

■ احتمالاً یادتان هست که همین چند ماه پیش وزارت بهداشت به کسانی که واکسن نزده بودند هشدار داد که این افراد نمی‌توانند با وسایل حمل‌ونقل عمومی سفر کنند و به‌زودی از خدمات اجتماعی هم محروم خواهند شد. حالا که چند ماهی از این هشدار گذشته و دوز سوم واکسن کرونا هم تزریق شده، وزارت بهداشت یکبار دیگر به شهروندانی که تاکنون واکسن نزده‌اند یا دوز دوم واکسن نزده‌اند، هشدار داد که این افراد در صورت عدم دریافت خدمات دولتی محروم خواهند شد. وزیر بهداشت هم در تازه‌ترین اظهارات خود گفته: برنامه ما این است که از مردم بخواهیم برای تزریق واکسن دوز سوم مراجعه کنند و به‌عنوان مثال افرادی که برای حج تمتع امسال اعزام می‌شوند، باید حتماً دوز سوم واکسن را تزریق کرده باشند. همچنین یکسری از خدماتی که دولت به افراد ارائه می‌دهد منوط بر این است که افراد دوز سوم واکسن زده باشند و طبیعتاً کسانی که ۲ دوز واکسن خود را نزده باشند از این خدمات محروم می‌شوند.

■ به جز آن ۱۴ میلیون نفری که بعد از تزریق دوز اول، بی‌خیال تزریق واکسن در دوز دوم و سوم شده‌اند و بعضی هم هر دو دوز واکسن را زده‌اند اما برای دوز سوم مراجعه نکرده‌اند، این افراد هم مثل کسانی که باشان به هیچ مرکز واکسنیاسیونی باز نشده، از خدمات دولتی محروم خواهند شد و قطعاً برای مسافرت کردن هم با مشکل مواجه می‌شوند. به جز این، سلامتی‌شان هم در خطر است و می‌توانند برای افراد دیگر هم تهدید محسوب شوند. به هر حال کرونا هنوز به‌طور کامل از بیسن نرفته و همه مردم همچنان باید صددرصد شیوه‌نامه‌های بهداشتی را جدی بگیرند. احتمالاً بزودی کرونا هم از حالت پاندمی یعنی همه‌گیری به حالتی درمی‌آید که فقط افراد به صورت محدود مبتلا می‌شوند و بنابراین واکسنیاسیون کرونا تا سال‌ها ادامه خواهد یافت، ولی در سال‌های آینده به‌صورت داوطلبی مانند واکسن انفلوانزا تزریق می‌شود.

تقویم / زادروز

روز بیچاره

اصغر بیچاره پیش از هر چیز عکاس بود؛ قدیمی‌ترین عکاس سینمای ایران. هنرپیشگی هم کرده بود. کارگردانی و نویسندگی هم می‌کرد، اما همه او را به‌عنوان عکاس می‌شناختند. از ۱۳سالگی در یک عکاسی کار می‌کرد و بعد از چندسال در لاله‌زار تهران مغازه‌ای باز کرد که نام آن عکاسخانه شهزاد بود و خیلی زود تبدیل به‌سۀ پاتوق هنرمندان و نویسندگان معروف آن زمان شد. رادبو تهران که تأسیس شد، اصغر بیچاره در آنجا به‌عنوان گوینده مشغول به‌کار شد. بعد از مدتی به‌عنوان عکاس، از تئاتر و صحنه‌های نمایشی مختلفی که در تهران اجرا می‌شد، عکس می‌گرفت. در همان سال‌ها، در برخی از نمایش‌ها نقش‌های کوچکی هم بازی می‌کرد. در عکاسخانه‌اش با عبدالحمین سینتا، نویسنده فیلم‌دختر آشنا شد و با کپی‌گرفتن از تمام عکس‌های فیلم‌دختر در برای او، رسماً وارد دنیای هنر شد. بیچاره صاحب یکی از بزرگ‌ترین آرشپوهای شخصی عکس‌های سینما و تئاتر ایران بود که آنها را در خانه خود نگه می‌داشت. او در موزه شخصی‌اش مجموعه‌ای از دوربین‌ها و تجهیزات قدیمی و تاریخی سینما و عکاسی ایران از قدیمی‌ترین عکاسان ایران همچون دوربین ماشاالله خان عکاسیاشی را هم نگهداری می‌کرد. او ۲جلد کتاب درباره تاریخ سینمای ایران نوشته است و علاوه بر عکاسی از ۲۸فیلم، سابقه‌بازی در ۲۳فیلم سینمایی را هم در کارنامه خود دارد. اصغر بیچاره در سال ۱۳۵۹به‌عنوان نویسنده و کارگردان، فیلم مستند «سند زنده» را ساخت که در مورد تاریخ سیاسی معاصر ایران بود. تهیه‌کنندگی، گریمر و عکاسی صحنه را هم در سینما تجربه کرد. بیچاره در سال‌های آخر عمر به سرسرطان حنجره دچار شد و سرانجام در ۸۹سالگی در ۲۲خرداد، یعنی درست در سال روز تولدش در آبان‌ماه در گذشت. پیکر او سال ۱۳۹۵از آمریکا به ایران منتقل و در قطعه هنرمندان قبرستان بهشت زهرا تهران به خاک سپرده شد.

تهران در گروه ارزان‌ترین شهرهای دنیا

سامان رضایی
روزنامه‌نگار

می‌گوید: «تقریباً همه شهرهای بزرگ منطقه یورو، امسال شاهد کاهش رتبه‌بندی بودند؛ چرا که یورو در ۱۲ماه گذشته بدتر از دلار آمریکا و پوند انگلیس عمل کرده است.» ۲شهر ژنو (رتبه ۳) و زوریخ (رتبه ۷) که در ۱۰شهر بالای جدول قرار گرفته‌اند هر چند از کشورهای اروپایی هستند، اما از فرانک سوئیس به‌عنوان واحد پول استفاده می‌کنند. در فهرست منتشر شده امسال، عوامل خارجی مانند سیاست و درگیری‌های بین‌المللی نیز در رده‌بندی شهرها نقش داشته‌اند. تهاجم روسیه به اوکراین و تحریم‌های اعمال‌شده علیه مسکو، باعث شده است که پایتخت روسیه در جایگاه ۶۲ و سن‌پترزبورگ در رده ۱۴۷ قرار گیرد. همه‌گیری ویروس کرونا و بروز اختلال در وضعیت همگی مسقوط کرده است. لی‌کوان، رئیس‌بخش منطقه‌ای شرکت اکاینترنشنال، در باره علت این امر

پرویم. در این فهرست بار دیگر هنگ کنگ در صدر قرار گرفته است. این سوسمین سال متوالی است که هنگ‌کنگ عنوان نه‌چندان خوشنام گران‌ترین شهر جهان را به‌خود اختصاص می‌دهد. پس از هنگ‌کنگ ۴شهر آسیایی توکیو، شانگهای، گوانگژو و سنوول نیز در بین ۱۰شهر بالای لیست قرار دارند. در رده‌بندی امسال اکاینترنشنال پایتخت‌های اروپایی از رتبه‌های بالای فهرست خارج شده‌اند. پاریس که در گذشته معمولاً در بالای لیست قرار داشت، دیگر در بین ۳۰شهر اول حضور ندارد و رتبه مادرید، رم و بروکسل همگی سقوط کرده است. لی‌کوان، رئیس‌بخش منطقه‌ای شرکت اکاینترنشنال، در باره علت این امر

اول آخر

رفوی روزگار - بازار فرش فروشان تهران ■ عکس / همشهری: منا عادل

گرینویچ

مرکز تست تقلبی میلیون دلاری

فرایبورگ: پسر ۱۷ساله‌ای در آلمان با راه‌اندازی مرکز آزمون تست کووید-۱۹ حدود ۶میلیون دلار درآمد غیرقانونی کسب کرد و البته بعد از آن دادگاهی شد. به گزارش آدیتی سنترال، او با چند تبلیغ ساده در اینترنت و خیابان توانست افراد ساده‌لوح و بعضاً خواهران مدرک جعلی را به‌خود جلب کند و در مدت حدود ۲سال ۵هزار گواهی تست کرونا صادر کند. او ادعا کرده بود که دارای مرکز خصوصی تست کووید است و در کوتاه‌ترین زمان ممکن جواب تست را تحویل می‌دهد. سرانجام یک کارمند بانک که به وظایف اجتماعی خود آگاه بود درباره این پسر به پلیس خبر داد. او طی تماس با پلیس گفته بود یک دانش‌آموز ساده در اکانت بانکی‌اش معادل ۶میلیون دلار آمریکا موجودی دارد و به این موجودی هر روز افزوده می‌شود و بنابراین این ممکن است کاری غیرقانونی انجام دهد. تجسس‌های پلیس خیلی زود منشا این درآمد را پیدا کرد. نکته مهم این است که مهم‌ترین مراجعان اینترنتی به این جوان آلمانی، ضدواکسن‌ها و آنهاپی بودند که به خاطر عدم تزریق واکسن از برخی خدمات اجتماعی محروم شده‌اند.

سخت‌تر شدن قوانین شنگن

پاریس: شورای اتحادیه اروپا روز با کلیات طرحی موافقت کرد که هدف آن تقویت منطقه شنگن در مواجهه با چالش‌های جدید از طریق اصلاح قوانین است. طبق گزارش سایت شورای اتحادیه اروپا این اصلاحات اقدامات جدیدی را برای مبارزه با ابزارسازی موج مهاجران فراهم می‌کند. هدف دوم ارائه شده در این طرح ایجاد یک چارچوب قانونی جدید برای انجام اقدامات در مرزهای خارجی در صورت بروز یک بحران بهداشتی است. در این بخش تأکید شده است که باید از تجربه‌های بحران بیماری همه‌گیری کرونا در این زمینه استفاده شود. این نهاد هدف سوم را به‌روز کردن چارچوب قانونی برای بازگرداندن کنترل‌های مرزی داخلی عنوان کرده است. شورای اتحادیه اروپا با توجه به‌نظر مثبت روی کلیات این طرح، می‌تواند پس از دریافت نظر پارلمان اروپا مذاکرات را با این نهاد آغاز کند.

کشف راز گران‌ترین ویولن

رم: محققان موفق شده‌اند با بررسی چوب به‌کار رفته در ویولن‌های مشهور «استرآدیواریوس»، به یکی از اسرار ساخت آلات کیمیا موسیقی جهان پی ببرند. به گزارش یورونیوز، این ویولن‌ها که در قرن ۱۷ میلادی تولید شده‌اند، به لحاظ طراحی و صدادهی با ارزش‌ترین ویولن‌های جهان به‌شمار می‌روند. کوین کلی، سازنده ویولون در بوستون و متخصص سازهای استرآدیواریوس، می‌گوید: «به‌طور کلی ساز استرآدیواری به‌عنوان بهترین‌ساز ویولون تمام‌دوران محسوب می‌شود.» از مجموع بیش از هزارساز زهی ساخت استرآدیواری، تنها حدود ۶۵۰شاهکار امروزه باقی‌مانده است و یک ویولون استرآدیواریوس در حراجی تا ۲۰میلیون دلار فروخته شد. گروهی از محققان اکنون با تجزیه و تحلیل چوب دوساز زهی قرن هفدهمی شواهدی را کشف کردند که نشان می‌دهد ساز ساز استرآدیواری جوان با ساز دست‌ساز نیکولا آمانی، از استادان سازنده‌ساز در ایتالیا مطابقت دارد. هر چند الهام‌گیری از آمانی در نخستین‌سازهای ساخته‌شده توسط استرآدیواری مشهود است، با این حال وجود پیوند میسبان این دو صنعتگر تحسین‌شده دنیای موسیقی پیش‌تر تنها به‌صورت فرضیه مطرح شده بود.

مان

دویدنی مدام برای حفظ یک ثبات

شیدا امیناد

وقتی کسی که نگهداری خانه را انجام می‌دهد بیمار می‌شود، خانه هم همراهش بیمار می‌شود. کافی است که ۲۴ساعت از جایش بلند نشود و به‌خانه رسیدگی نکند، همه‌چیز تغییر می‌کند. حجم کاری که برای حفظ ثبات خانه انجام می‌شود برای خیلی‌ها قابل تجسم نیست. برای اینکه نمود بیرونی آن، فقط حفظ وضع موجود است.

یک خانه مرتب و آرام حاصل قدم‌های کسی است که در خانه از این طرف به آن طرف می‌رود و اشیاء را جابه‌جا می‌کند. تخت‌ها را مرتب می‌کند. لباس‌های شسته را اتا می‌کند و به کمد برمی‌گرداند. ظرف‌های کثیف را می‌شوید و تمیزها را جابه‌جا می‌کند. روی کابینت‌ها را دستمال می‌کشد. گردگیری می‌کند. خانه را جارو می‌کشد. کوسن‌های روی مبل‌ها را مرتب می‌کند. لیوان‌های سرگردان چای را از سراسر خانه جمع می‌کند. جوراب‌های گره خورده گمشده را از گوشه و کنار خانه پیدا می‌کند و می‌اندازد توی سبد ریخت‌چرت‌کجا. سبدرآچک می‌کند که برنشته باشند. حواش هست که در روزهای گرم به گلدان‌های روی هر آشپزخانه آباراب بدهد؛ یکبار قبل از طلوع آفتاب و بار دوم عصر که هوا خنک شده. حواش هست

که چه چیزهایی در یخچال خانه هست و چه چیزهایی نیست. می‌داند که کی شیر و پنیر تمام می‌شود. می‌داند برنج را از کجا باید بخرد، نان سنگک را از کجا. می‌داند کدام مرغ فرشی محلل مرغ‌های تازه‌تر

فرخوان

بی تعارف و تکلف، مثل همین متن کوتاه که می‌بینید، ما منتظریم تا نوشته‌هایتان درباره مسائل روزمره، مشکلات و دغدغه‌هایتان را برای ما ارسال کنید. اگر اهل طنز و یکا کارتور و طراحی هم هستید جایتان اینجا محفوظ است. متن یا طرح تان که آماده شد یک تماس با نشماره ۲۳۰۲۳۳۶ بگیرید برای رساندنش به ما، راه‌آهنی تان کنیم.

بروربگ

اینجا اما جای دیگر

شهدام صفاجو

ایزایر، بیماری مزمنی است که ۱۶سال پیش توسط دکتر آلوئیس ایزایر روان‌پزشک آلمانی کشف شد؛ یک بیماری سخت پیش‌رونده که باعث از بین رفتن تدریجی نورون‌ها در بخش‌هایی از مغز انسان می‌شود که توانایی‌های خاصی مثل حافظه، تکلم، استدلال و توجه را مدیریت می‌کنند. به این ترتیب استقلال فرد بیمار کاهش یافته و با ایجاد مشکلات رفتاری و جسمانی، خانواده‌وی هم درگیر مستقیم این بیماری مرموز می‌شود.

از جمله علل شناسایی‌شده بیماری ایزایر که در وب‌سایت فرانسوی ایزایر www.francealzheimer.org درج شده، می‌توان به سبک زندگی کم‌تحرک، بیماری‌های قلبی- عروقی و تنهایی اشاره کرد و برخلاف نظریه عمومی، مطالعات نشان داده که در ۹۹درصد موارد این بیماری ارثی نیست و آن یک درصد افرادی که وارث این ژن معیوب هستند نیز در سنین پایین‌تر از ۶۵سال درگیر ایزایر موروثی می‌شوند. میانسالی مهم‌ترین دوره زندگی هر فرد در مسیر جلوگیری از ابتلا یا تدریجی به ایزایر است؛ بیماری کم و بیش ناشناخته‌ای که مثل سایر در کمین انسان بوده و وقتی خود را نشان می‌دهد، شانس برای بازگشت به زندگی نرمال وجود نخواهد داشت. سن ابتلا به زوال عقل هم متأسفانه رو به کاهش است و به‌نظر تنها خود شخص می‌تواند مانع از بروز این مصیبت شود. ضمن اینکه فراگیری آنچه تاکنون افراد با آن همراه و ملزم نبوده‌اند (مثلاً یادگیری زبان آلمانی) می‌تواند مانع از پیشرفت سریع بیماری شود.

ایزایمر در دنیای هنر مفهومی هم به‌شکلی جدی نقش آفرین بوده و برخی هنرمندان روی بوم نقاشی یا صحنه اجرا و پرده سینما به آن پرداخته‌اند. از جمله تابلوی «اینجا اما جای دیگر» (ici mais ailleurs) «فابین روکرین» نقاش فرانسوی سناکن مونترال که نشان از آرامش و حرکت و سکوت و فریاد دارد؛ نیاز به ایستادگی و پرواز به جایی که باید رفت. رنگ‌های غالب این تابلو به سردی آبی و خاکستری بروز می‌کنند، اما نور زردرنگ پس‌زمینه آن، درجه امید به ادامه راه در مسیری دیگر را نشان می‌دهد.

تابلوی قطعات Les Oeuvres «روزه سن آمان» هنرمند اهل یکب کانادا هم به زبان سیال و گاه سوررئالیستی، بین زم‌زماها و فریادها در نوسان است که نشان از مهارت طراحی در اوج حساسیت موضوع دارد.

